

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 416

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 20 aprilie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 8 din 14 ianuarie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, ale art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu și ale art. 84 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene	2–5
Decizia nr. 166 din 9 martie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000 privind organizarea activității de expertiză criminalistică	6–9
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
282. — Decizie pentru eliberarea domnului Gelu Puiu, la cerere, din funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor	9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
544. — Ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației pentru modificarea Ordinului ministrului lucrărilor publice, dezvoltării și administrației nr. 1.356/2020 privind acordarea a două titluri de parc industrial Societății TELE DISTRIBUTION — S.R.L. pentru locațiile din municipiul Turda, județul Cluj	10
3.654. — Ordin al ministrului educației privind înființarea, organizarea și funcționarea bazelor de practică pedagogică	11–14
ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA	
1. — Hotărâre privind aprobarea materialelor prezentate în cadrul Conferinței Camerei Auditorilor Financieri din România, organizată, prin vot la distanță, în data de 17 aprilie 2021	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 8**

din 14 ianuarie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, ale art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu și ale art. 84 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 22 mai 2019, pronunțată în Dosarul nr. 4.687/117/2018, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, astfel cum au fost modificate prin art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, respectiv prin art. 84 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, în ceea ce privește plafonarea cuantumului pensiilor militare de stat.** Excepția a fost ridicată de Lucian Daniel Oprean într-o cauză având ca obiect contestația împotriva unei decizii de pensionare.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor „art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, astfel cum a fost modificat prin art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, respectiv prin art. 84 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, în ceea ce privește plafonarea cuantumului pensiilor militare de stat”, excepție ridicată de Lucian Daniel Oprean în Dosarul nr. 4.687/117/2018 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.750D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției a transmis la dosar note scrise, prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care arată că, în raport cu data pensionării, pot apărea situații juridice distincte, care justifică un tratament juridic diferit, ceea ce nu încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi. De asemenea, nu sunt încălcate dispozițiile art. 53 din Constituție, având în vedere că legiuitorul este liber să stabilească condițiile și criteriile pe baza cărora se stabilesc pensiile și cuantumul acestora, conform art. 47 alin. (2) din Constituție. Totodată, ordonanțele de urgență sunt adoptate de Guvern în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituție, care nu impune existența unei legi speciale de abilitare, condiție stabilită de art. 115 alin. (1) din Constituție doar pentru ordonanțele simple ale Guvernului.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că plafonarea pensiilor militare, prin modificarea adusă art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015, prin art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, încalcă prevederile art. 115 alin. (1), (2) și (4) din Constituție. Astfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 a fost adoptată fără să existe o lege de abilitare a Guvernului pentru a modifica Legea nr. 223/2015, iar, în acest sens, arată că domeniul pensiilor militare de stat nu se regăsește la art. 1 din Legea nr. 161/2017 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, care prevede domeniile vizate de această lege, cu privire la care Guvernul a fost abilitat să emită ordonanțe. Totodată, sunt invocate prevederile art. 66 alin. (1) din Constituție și se susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 7 august 2017, respectiv în perioada dintre sesiunile parlamentare, fără ca Guvernul să fie abilitat să emită ordonanțe în domeniul pensiilor militare de stat. Se arată că, ulterior promovării acțiunii în speța dedusă judecătii, art. 60 din Legea nr. 223/2015 a fost din nou modificat, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1116 din 29 decembrie 2018, care, de asemenea, nu a respectat dispozițiile art. 115 alin. (1)—(2) și (4) din Constituție, în condițiile în care singura lege de abilitare a Guvernului de a emite ordonanțe în anul 2018 a fost Legea nr. 183/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 18 iulie 2018, care viza: perioada cuprinsă între data „întrării în vigoare a prezentei legi, dar nu înainte de încheierea primei sesiuni ordinare a anului 2018, și până la data de 31 august 2018”. Însă

pentru perioada cuprinsă între încheierea celei de-a doua sesiuni parlamentare a anului 2018 și începutul primei sesiuni parlamentare a anului 2019 a existat un proiect de lege de abilitare a Guvernului de a emite ordonanțe, care însă nu a intrat în vigoare. Mai mult, acest proiect de lege nu cuprinde nici el domeniul pensiilor militare. În concluzie, întrucât ordonanțele de urgență care au modificat prevederile art. 60 din Legea nr. 223/2015 nu au fost adoptate în baza unei legi speciale de abilitare a Guvernului, așa cum prevede art. 115 din Constituție, dispozițiile referitoare la plafonarea pensiei sale sunt neconstituționale, astfel că în mod nelegal au fost aplicate la calcularea pensiei la data trecerii în rezervă a autorului excepției.

7. De asemenea, se arată că dispozițiile art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015, astfel cum au fost modificate și completate, sunt discriminatorii, încălcând art. 16 alin. (1) din Constituție și Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 1.733 din 16 mai 2014. Ca urmare a intrării în vigoare la data de 15 septembrie 2017 a prevederilor articolului VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, art. 60 din Legea nr. 223/2015 a fost modificat în sensul că „*La stabilirea pensiei militare de stat, pensia netă nu poate fi mai mare decât media soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei*”. Ulterior, prin dispozițiile art. 84 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, modificarea adusă prin art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 a fost menținută, textul art. 60 din Legea nr. 223/2015 fiind completat. Se susține că dispozițiile mai sus indicate instituie o discriminare, în contextul în care toate sistemele de pensii de serviciu și speciale se raportează în mod exclusiv și imperativ la o medie a salariilor brute realizate, aplicându-se un plafon, nu mai mult de 100%. Prin urmare, niciun sistem de referință nu operează cu plafon raportat la salariul net, cum este în situația dedusă judecății.

8. Autorul mai susține că există o diferență de tratament între persoanele care au aceeași vechime și care au făcut aceleași demersuri, dar care au primit soluții diferite, contrar principiului egalității, prevăzut de art. 2 lit. b) din Legea nr. 223/2015. Astfel, la calculul pensiei se ajunge să nu se mai ia în considerare anumite sporuri prevăzute expres de lege, ceea ce echivalează și cu încălcarea principiului recunoașterii față de loialitatea, sacrificiile și privațiunile suferite de militari, polițiști și funcționari publici cu statut special, în sensul că nu se mai face nicio diferențiere între cadre militare care au vechime diferită în serviciul patriei. Ca efect al dispozițiilor criticate se ajunge ca un militar care, în raport cu vechimea în funcție și cu sporurile ce i se cuvin conform legii, depășește media soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul folosită la stabilirea pensiei să beneficieze de același quantum al pensiei ca un alt militar care are o vechime mai mică în funcție și care nu beneficiază de aceste drepturi. În aceste condiții, este evident că această plafonare este contrară principiului egalității în drepturi și determină o restrângere a aplicării unor drepturi contributive câștigate anterior.

9. În același timp, rezultă că pensia netă a militarilor care au depus cerere de pensionare înainte de data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 este mult mai mare, fiind egală cu media salariilor brute, deși aceștia sunt în aceeași situație juridică, respectiv aceleași condiții de muncă, cu cei care au depus cererile de pensionare după data intrării în vigoare a ordonanței, în ambele situații cererile fiind soluționate ulterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017, modul de calcul al pensiei fiind diferit. Prin urmare,

este mai mult decât evidentă situația discriminatorie creată, prin plafonarea pensiilor, între persoanele care au trecut în rezervă cu drept de pensie până la intrarea în vigoare a acestei modificări a Legii nr. 223/2015 și cele care au trecut în rezervă cu drept de pensie ulterior, în contextul în care cererile ambelor categorii de persoane au fost soluționate concomitent. Astfel, simpla trecere a timpului nu poate reprezenta o justificare legitimă a unei intervenții legislative de o asemenea amploare, care creează situații juridice diferite de la o zi la alta.

10. Invocând considerente reținute de Curtea Constituțională în jurisprudența sa privind principiul egalității, se susține că, în situația de față, dispozițiile legale criticate nu respectă principiul egalității în drepturi, în cazul în care deși două persoane au făcut aceleași demersuri, soluțiile lor diferă considerabil prin prisma datei la care cererile de pensionare ale acestora au fost înregistrate, cu toate că ambele cereri au fost soluționate ulterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017, precum și în cazul în care nu există nicio diferențiere între cadre militare care au vechime diferită în serviciul patriei.

11. Nu în ultimul rând, art. 60 din Legea nr. 223/2015, așa cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 (art. VII pct. 3), creează o discriminare nepermisă a pensionarilor militari atât față de pensionarii civili, cât și față de alte categorii de pensionari ale căror pensii nu au fost plafonate sau, chiar dacă au fost plafonate, nu au fost afectate sporurile acordate. Așadar, intervenția legiuitorului prin plafonarea pensiilor militare la media salariilor nete, prin modificările aduse art. 60 din Legea nr. 223/2015, a reprezentat o discriminare, neputând fi justificată în mod obiectiv.

12. De asemenea, se susține încălcarea principiului previzibilității legii și al securității raporturilor juridice, deoarece modificările legislative periodice, adoptate printr-o succesiune de ordonanțe de urgență, fără ca Guvernul să fie abilitat în acest sens printr-o lege organică, au dus la lipsa de coerență și previzibilitate a normelor legale în materie, acestea fiind complet arbitrare.

13. Se mai arată că pensia militară de stat, așa cum este în prezent reglementată și având cuantumul stabilit prin lege, constituie un „drept de proprietate” în sensul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și al protocoalelor adiționale, iar reducerea prin plafonare a acestui drept ar echivala cu o expropriere. În cazul de față, pentru autorul excepției a existat „speranța legitimă”, izvorâtă din lege, că, la momentul trecerii în rezervă cu drept de pensie, statul, a cărui forță a reprezentat-o și la a cărui liniște și ordine de drept a vegheat, îi va asigura o pensie stabilă și corespunzătoare.

14. Se susține și încălcarea art. 53 din Constituție, deoarece plafonarea pensiilor militare de stat este vădit discriminatorie și îngreudește exercițiul unor drepturi pecuniare recunoscute prin lege (cu titlu de exemplu: art. 29 și 108 din Legea nr. 223/2015, art. 12 din Legea nr. 573/2004 privind Semnul Onorific *În Serviciul Patriei* pentru ofițeri, funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, și preoți militari și art. 11 alin. (3) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare). În situația de față, statul nu a probat că, prin plafonarea pensiilor cadrelor militare la media soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei și neaplicarea sporurilor la care autorul era îndreptățit, ar exista vreunul din cazurile prevăzute în art. 53 alin. (1) din Constituție. Este adevărat că în jurisprudența Curții Constituționale s-a statuat că se acordă în exclusivitate legiuitorului „atribuția de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acestor drepturi, inclusiv modalitățile de calcul al cuantumului lor”, însă această marjă

este limitată de obligația ca măsurile adoptate să respecte principiul proporționalității, să fie adecvate, rezonabile și să asigure un just echilibru între interesul individual și cel al societății, condiție care nu este respectată în cazul de față.

15. **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât legiuitorul are dreptul de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul social, bucurându-se de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor în acest domeniu, inclusiv în ceea ce privește modalitatea de calcul al pensiilor personalului militar.

16. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din actul de sesizare, îl constituie prevederile art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 27 iulie 2015, astfel cum au fost modificate prin art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 7 august 2017. Se observă că prevederile art. 60 din Legea nr. 223/2015 au fost modificate și prin art. 84 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1116 din 29 decembrie 2018, având următorul cuprins: „*La stabilirea pensiei militare de stat, pensia netă nu poate fi mai mare decât media soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei.*”

20. Totodată, având în vedere că autorul excepției formulează și critici de neconstituționalitate extrinsecă asupra dispozițiilor art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 și ale art. 84 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, Curtea urmează a reține ca obiect al excepției și aceste prevederi legale.

21. În opinia autorului excepției, prevederile de lege ce formează obiectul excepției contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) privind trăsăturile statului și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 66 privind sesiunile în care lucrează Camera Deputaților și

Senatul și art. 115 alin. (1), (2) și (4) privind delegarea legislativă. De asemenea, sunt invocate prevederile Declarației Universale a Drepturilor Omului, ale Pactului internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale și ale Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 60 din Legea nr. 223/2015 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, iar prin Decizia nr. 849 din 12 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 206 din 13 martie 2020, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate. Curtea a reținut că dispozițiile de lege criticate, potrivit cărora pensia militară de stat netă nu poate fi mai mare decât media soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei, sunt în acord cu dispozițiile art. 47 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora cetățenii au dreptul la pensie și la alte drepturi de asigurări sociale, în condițiile legii. Astfel, legiuitorul este autorizat/îndrituit să stabilească conținutul dreptului la pensie și condițiile acordării acestuia, precum și să le modifice în funcție de resursele financiare existente la un anumit moment.

23. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate potrivit căreia dispozițiile de lege criticate au drept rezultat acordarea unui quantum diferit al pensiei pentru persoane care au ocupat aceeași funcție, dar au ieșit la pensie în perioade diferite, în temeiul unor acte normative distincte, sunt relevante cele reținute prin Decizia nr. 547 din 18 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 9 ianuarie 2019, paragrafele 25 și 26, potrivit cărora persoanele care se pensionează se supun dispozițiilor legale în vigoare la data deschiderii dreptului la pensie, potrivit principiului *tempus regit actum*. Curtea a mai statuat, referitor la tratamentul juridic diferit căruia se supun persoanele în funcție de data deschiderii dreptului la pensie, că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 545 din 2 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1102 din 18 noiembrie 2020).

24. Cât privește susținerile referitoare la pretinsa discriminare pe care dispozițiile de lege criticate o creează în raport cu alte categorii de pensionari, beneficiari ai pensiilor de serviciu sau pensionarii din sistemul public, Curtea a reținut că diferitele categorii de beneficiari ai unor pensii de serviciu, respectiv pensionarii din sistemul public nu se află în situații identice, fiind supuși, de altfel, unor acte normative diferite. Având în vedere criteriile apreciate ca relevante pentru acordarea acestui tip de pensie, legiuitorul este liber să instituie condiții diferite privind acordarea dreptului la pensie, fără ca deosebirile de tratament juridic dintre diferitele categorii socioprofesionale să aibă semnificația încălcării prevederilor art. 16 din Constituție (în același sens sunt și Decizia nr. 656 din 30 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 8 martie 2019, și Decizia nr. 43 din 22 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 24 aprilie 2019).

25. Referitor la critica privind încălcarea dispozițiilor art. 44 din Constituție, Curtea a reținut că nici Constituția și nici vreun instrument juridic internațional nu prevăd quantumul pensiei de care trebuie să beneficieze diferitele categorii de persoane. Acesta se stabilește prin legislația națională. În aceste condiții, legiuitorul poate să prevadă și o limită minimă a quantumului pensiei, precum și plafonul maximal al acesteia. Referitor la

critica formulată din perspectiva dreptului de proprietate, Curtea a reținut că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, de exemplu, Decizia din 2 martie 2006, pronunțată în Cauza *Mamonov împotriva Rusiei*, articolul 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la respectarea bunurilor nu poate fi înțeles în sensul că îndreptățește o persoană la o pensie într-un anumit quantum. De asemenea, prin Decizia nr. 1.284 din 29 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 25 noiembrie 2011, sau Decizia nr. 977 din 12 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 10 octombrie 2011, Curtea Constituțională a statuat următoarele: „*Cuantumul pensiei reprezintă un bun numai în măsura în care acesta a devenit exigibil*”. În aceste condiții, nu se încalcă dispozițiile art. 44 din Constituție privind dreptul de proprietate privată.

26. În acest context, Curtea reține că cele enunțate mai sus răspund și criticilor de neconstituționalitate raportate în prezenta cauză la dispozițiile din actele juridice internaționale invocate prin prisma art. 20 din Constituție.

27. Întrucât nu s-a constatat restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale, Curtea reține că invocarea dispozițiilor art. 53 din Constituție nu are relevanță pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

28. În continuare, analizând susținerile potrivit cărora adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 s-a realizat cu încălcarea prevederilor constituționale ale art. 115 alin. (4), Curtea constată că, prin Decizia nr. 687 din 31 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 26 februarie 2020, instanța de contencios constituțional a reținut că în contextul în care o modificare legislativă de amploare, așa cum este cea determinată de adoptarea unei noi legi-cadru de salarizare a personalului plătit din fonduri publice, este susceptibilă să determine un impact bugetar semnificativ, ce reclamă adoptarea unor măsuri urgente menite să prevină apariția unor consecințe negative considerabile asupra bugetului de stat, aceasta poate fi privită

ca o situație ce are caracter extraordinar, în sensul reținut în jurisprudența Curții Constituționale (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 545 din 2 iulie 2020, precitată).

29. De asemenea, raportat la criticile de neconstituționalitate extrinsecă privind Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114//2018, în ceea ce privește susținerile potrivit cărora la momentul adoptării actelor normative menționate nu exista o lege specială de abilitare a Guvernului, Curtea reține că, potrivit art. 115 alin. (1)—(3) din Constituție, Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice, fiind vorba însă de ordonanțe simple, și nu de ordonanțe de urgență. Ordonanța de urgență nu este o varietate a ordonanței emise în temeiul unei legi speciale de abilitare, ci reprezintă un act normativ adoptat de Guvern în temeiul unei prevederi constituționale, care permite Guvernului, sub controlul strict al Parlamentului, să facă față unui caz excepțional (a se vedea în acest sens, Decizia nr. 98 din 23 mai 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 8 august 2000). Cum în prezenta cauză este vorba despre ordonanțe de urgență ale Guvernului, și nu de ordonanțe simple, nu se poate vorbi despre necesitatea existenței unei legi de abilitare, așa încât critica formulată din această perspectivă este neîntemeiată și, prin urmare, art. 115 alin. (1) și (2) și art. 66 din Constituție nu sunt încălcate.

30. Întrucât până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția cuprinse în deciziile anterior evocate își păstrează în mod corespunzător valabilitatea și în prezenta cauză.

31. Distinct, Curtea subliniază că aspectele referitoare la interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale criticate excedează controlului de constituționalitate, soluționarea acestora fiind de competența instanței judecătorești investite cu soluționarea cauzei *ad quo*.

32. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Lucian Daniel Oprean în Dosarul nr. 4.687/117/2018 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că prevederile art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, ale art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu și ale art. 84 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 ianuarie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 166

din 9 martie 2021

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1)
din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000 privind organizarea activității de expertiză criminalistică**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000 privind organizarea activității de expertiză criminalistică, ridicată de inculpatul Radu Alexandru Sandu în Dosarul nr. 686/320/2018/a2 al Judecătoriei Târgu Mureș. Cauza formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 874 D/2019.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că dispozițiile criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate. Expertul-parte poate fi audiat în aceleași condiții precum cel desemnat de instanță, iar dispozițiile art. 174 din Codul de procedură penală nu fac nicio distincție între expertul desemnat și expertul-parte.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 22 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 686/320/2018/a2, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000 privind organizarea activității de expertiză criminalistică**, ridicată de inculpatul Radu Alexandru Sandu într-o cauză penală.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că expertul numit de organele judiciare, la cererea părților, participă la efectuarea expertizelor doar prin observații cu privire la obiectul expertizei și prin obiecții la raportul de expertiză și nu se oferă posibilitatea subiecților procesuali de a solicita organului judiciar audierea acestui expert. Conform art. 179 alin. (1) din Codul de procedură penală, expertul poate fi audiat de organul judiciar, în măsura în care se apreciază că audierea este necesară pentru lămurirea constatărilor sau concluziilor expertului. În interpretarea acestei dispoziții legale din Codul de procedură penală, coroborat cu art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000, practica judiciară consideră că poate fi audiat în cursul procesului penal doar expertul care

a efectuat expertiza, numit de organul judiciar, nu și expertul-parte, numit la cererea părților, el având doar dreptul de a participa la efectuarea expertizei prin observații cu privire la obiectul expertizei sau prin obiecții la raportul de expertiză, conform art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000.

6. Se consideră că textul menționat încalcă dreptul la apărare, reglementat în art. 24 din Constituție, deoarece acest drept, în accepțiunea sa largă, reprezintă totalitatea drepturilor și regulilor procedurale ce permit părților să se apere împotriva acuzațiilor, dovedind lipsa vinovăției lor și justețea propriilor afirmații, precum și contestând învinuirile ce li se aduc. Art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000 împiedică realizarea unei apărări efective, deoarece nu acordă expertului-parte aceeași calitate de expert oficial pe care o are expertul din cadrul Institutului de Expertize Criminalistice și, implicit, subminează valoarea juridică a observațiilor și a obiecțiunilor pe care le formulează expertul-parte, de fapt îi reduce până la zero valoarea probantă. Consecința directă este aceea că expertul-parte nu poate fi audiat în procedura prevăzută de art. 179 din Codul de procedură penală pentru a se putea astfel justifica netemeinicia raportului de expertiză, precum și justețea propriilor afirmații, astfel încât dreptul acuzatului de a se apăra împotriva acuzațiilor aduse este încălcat prin această prevedere. Mai mult, chiar dacă concluziile observațiilor și obiecțiunilor expertului-parte sunt total contradictorii cu concluziile expertului din cadrul Institutului de Expertize Criminalistice, acest fapt nu va duce la aplicarea art. 181 din Codul de procedură penală (efectuarea unei noi expertize). În condițiile în care raportul de expertiză prezintă numeroase elemente tehnice, care de cele mai multe ori nu sunt la îndemâna judecătorului, eventualele obiecții sau observații formulate de către expertul-parte nu pot contesta într-un mod suficient raportul de expertiză și nici cele exprimate de expertul care a efectuat raportul de expertiză cu ocazia eventualei audieri, astfel încât este evident faptul că nu există un echilibru suficient între acuzare și apărare.

7. Se mai arată că dreptul la apărare, precum și respectarea principiului contradictorialității și a egalității armelor într-un proces ar trebui să se regăsească măcar prin posibilitatea audierii expertului-parte, având în vedere că participarea acestuia la întocmirea raportului de expertiză a fost suprimată. Așadar, expertul-parte ar putea combate într-un mod eficient constatările și opiniile expertului desemnat de către organul judiciar, întrucât nu este de ajuns doar depunerea la dosarul cauzei a unor observații ale acestuia. Aceste observații conțin multe elemente tehnice, pe care instanța nu le poate asimila la fel de bine cum s-ar întâmpla în cazul audierii, unde există posibilitatea de a pune întrebări, precum și de a lămuri într-un mod eficient dacă raportul de expertiză conține elemente care sunt conforme realității.

8. Cu referire la pretinsa încălcare a art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocă o serie de hotărâri ale Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Hotărârea *Mantovanelli împotriva Franței*, arătând că nu este suficientă punerea în discuție a concluziilor expertizei realizate de către expertul desemnat de organul

judiciar pentru a satisface exigențele art. 6 din Convenție. Tot în Hotărârea *Mantovanelli împotriva Franței*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat că art. 6 este încălcat și în situația în care expertiza efectuată are un caracter atât de tehnic, încât scapă cunoștințelor judecătorului, astfel încât, chiar dacă acesta nu este ținut de raportul de expertiză, a fost influențat decisiv de concluziile acestuia, iar prin refuzul de a dispune refacerea expertizei sau efectuarea unei noi expertize, instanța a încălcat dreptul la contradictorialitate al părților. Arată că și în prezentul dosar expertiza este una destul de tehnică, astfel încât, pentru asigurarea dreptului la contradictorialitate al părților, legea trebuie să permită audierea expertului recomandat, în același mod în care este permisă și audierea expertului desemnat de către organul judiciar, care a efectuat raportul de expertiză.

9. Se invocă, de asemenea, Hotărârea *Matytsina împotriva Rusiei*, prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat faptul că, în materia expertizelor, regulile care guvernează acest domeniu nu trebuie să îi răpească inculpatului oportunitatea de a le contesta în mod efectiv și, în mod particular, posibilitatea de a introduce sau de a obține opinii sau rapoarte alternative. În aceeași ordine de idei, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat și în Hotărârea *J.M. și alții împotriva Austriei* faptul că art. 6 nu merge atât de departe încât să ofere inculpatului dreptul de a avea aceleași drepturi ca acuzarea în materia probelor, însă art. 6 oferă inculpatului dreptul de a căuta și de propune probe în aceleași condiții ca acuzarea. În condițiile în care expertiza a fost efectuată de către un expert desemnat de către organul de urmărire penală, fiind o probă prin care se susține vinovăția inculpatului, iar acest expert poate fi audiat în fața instanței, este contrar exigențelor Curții ca expertul-parte să nu poate fi audiat în aceleași condiții în care expertul desemnat de organul de urmărire penală (acuzarea) poate fi audiat. Totodată, și în Hotărârea *Bonisch împotriva Austriei*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat principiul egalității armelor și dreptul inculpatului de a propune și administra probe în aceleași condiții ca acuzarea, constatând o încălcare a art. 6 din Convenție, prin lipsa tratamentului egal între expertul desemnat de către organul judiciar și expertul desemnat de către una dintre părți. Această lipsă a tratamentului egal se poate observa și în cazul art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000, care permite doar audierea expertului desemnat de organul judiciar, nu și audierea expertului-parte, fiind încălcat principiul egalității armelor în procesul penal.

10. **Judecătoria Târgu Mureș** apreciază că, în realitate, criticile formulate de inculpat, sub aspectul drepturilor prevăzute de art. 7 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000 în beneficiul expertului încuviințat părții, sunt făcute din perspectiva posibilității audierii acestuia în procedura prevăzută de art. 179 din Codul de procedură penală, în aceleași condiții ca expertul oficial, care a efectuat expertiza. Dacă excepția ar viza prevederile art. 179 din Codul de procedură penală, critica ar privi interpretarea normei criticate, respectiv ce se înțelege prin noțiunea de „expert” ce poate fi audiat în procedura respectivă, caz în care nu s-ar pune probleme de constituționalitate, ci de interpretare a legii, de competența instanțelor judecătorești. În măsura în care vizează drepturile sau posibilitățile expertului-parte, ca fiind prevăzute de actul normativ care reglementează organizarea activității de expertiză criminalistică și care nu ar putea fi exercitate efectiv ulterior în instanță, critica privește o omisiune a textului criticat. Astfel, art. 7 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000 prevede posibilitatea experților autorizați numiți de organele judiciare la cererea părților să participe personal la efectuarea expertizelor prin observații privind obiectul expertizei, modificarea sau completarea acestuia, verificarea și completarea materialului necesar pentru

efectuarea expertizei, precum și prin obiecții la raportul de expertiză adresate organului judiciar. Ca urmare „critica de constituționalitate a art. 7 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000, constând în omisiunea menționării audierii expertului în instanță, dintre modalitățile în care expertul numit la cererea inculpatului poate participa personal la efectuarea expertizelor, în opinia instanței este inadmisibilă, fără a mai putea pune probleme de temeinicie”.

11. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie art. 7 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000 privind organizarea activității de expertiză criminalistică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 407 din 29 august 2000, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: „*Experții autorizați, numiți de organele judiciare, la cererea părților, participă personal la efectuarea expertizelor prin observații cu privire la obiectul expertizei, modificarea sau completarea acestuia, verificarea și completarea materialului necesar pentru efectuarea expertizei, precum și prin obiecții la raportul de expertiză, adresate organului judiciar.*”

15. **În susținerea neconstituționalității normelor criticate** se invocă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare. Se invocă, de asemenea, dispozițiile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege ce formează obiectul acesteia este criticat, în esență, cu motivarea că expertul numit de organele judiciare, la cererea părților, participă la efectuarea expertizelor doar prin observații cu privire la obiectul expertizei și prin obiecții la raportul de expertiză, nefiind oferită posibilitatea subiecților procesuali de a solicita organului judiciar audierea acestui expert. Se arată în acest sens că, potrivit art. 179 alin. (1) din Codul de procedură penală, expertul poate fi audiat de organul judiciar, în măsura în care se apreciază că audierea este necesară pentru lămurirea constatărilor sau concluziilor expertului. Se susține că, în interpretarea acestei dispoziții legale din Codul de procedură penală, coroborată cu art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000, practica judiciară consideră că poate fi audiat în cursul procesului penal doar expertul care a efectuat expertiza, numit de organul judiciar, nu și expertul-parte, numit la cererea părților, el având doar dreptul de a participa la efectuarea expertizei prin observații cu privire la obiectul expertizei sau prin obiecții la raportul de expertiză, conform art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000. În acest mod se încalcă, în opinia autorului excepției, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare.

17. Analizând, din perspectiva acestor critici, structura logico-juridică a textului de lege ce formează obiectul excepției, Curtea

observă că **ipoteza** acestuia se referă la procedura **efectuării expertizelor**, iar nu la etape ulterioare întocmirii raportului de expertiză, cum ar fi cea a audierii expertului, vizată prin criticile formulate. Ca urmare, **dispoziția normei criticate**, potrivit căreia participarea la efectuarea expertizei se realizează „prin observații cu privire la obiectul expertizei, modificarea sau completarea acestuia, verificarea și completarea materialului necesar pentru efectuarea expertizei, precum și prin obiecții la raportul de expertiză, adresate organului judiciar” este circumscrisă ipotezei menționate, **neputând fi interpretată ca fiind de natură să limiteze aplicarea altei ipoteze juridice, respectiv cea a audierii expertului.**

18. Această din urmă ipoteză/instituție este reglementată de Codul de procedură penală în capitolul VII — *Expertiza și constatarea*, cuprins în titlul IV — *Probele, mijloacele de probă și procedeele probatorii*. Capitolul menționat stabilește reguli privind numirea expertului (art. 173), incompatibilitatea expertului (art. 174), drepturile și obligațiile expertului (art. 175), înlocuirea expertului (art. 176), procedura efectuării expertizei (art. 177), raportul de expertiză (art. 178), audierea expertului (art. 179), suplimentul de expertiză (art. 180), efectuarea unei noi expertize (art. 181), ce constituie cadrul general aplicabil deopotrivă în privința expertizei criminalistice, la care face referire textul de lege criticat.

19. Astfel, art. 179 din Codul de procedură penală — *Audierea expertului* prevede în alin. (1), fără a distinge în privința noțiunii de „expert”, că „*În cursul urmăririi penale sau al judecării, expertul poate fi audiat de organul de urmărire penală sau de instanță, la cererea procurorului, a părților, a subiecților procesuali principali sau din oficiu, dacă organul judiciar apreciază că audierea este necesară pentru lămurirea constatărilor sau concluziilor expertului*”, iar în alin. (3) că „*audierea expertului se efectuează potrivit dispozițiilor privitoare la audierea martorilor*”. Dispozițiile art. 381 — *Audierea martorilor și a expertului* din Codul de procedură penală (la care trimite textul art. 179 din același cod), **se referă în mod expres la audierea expertului propus de părți**, stabilind în alin. (2) că „*dacă martorul a fost propus de către procuror, acestuia i se pot pune în mod nemijlocit întrebări de către procuror, inculpat, persoana vătămată, partea civilă, partea responsabilă civilmente. Dacă martorul sau expertul a fost propus de către una dintre părți, i se pot pune întrebări de către aceasta, de către procuror, persoana vătămată și de către celelalte părți.*”

20. Ca urmare, nu poate fi reținută pretinsa neconstituționalitate a art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000 ce ar rezulta dintr-o interpretare neconstituțională prin coroborarea cu cadrul procedural general în materie. O eventuală decizie interpretativă pe care Curtea ar putea-o pronunța în limitele competenței sale, în sensul că art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000 este constituțional în măsura în care nu împiedică audierea expertului propus de părți, ar fi inutilă, deoarece este evident că legea procesual penală reglementează expres această posibilitate.

21. Cât privește susținerile vizând modul în care dispozițiile legale invocate de autor sunt aplicate în cazurile concrete supuse judecării, în funcție de specificul fiecărei cauze, acestea nu intră în competența de analiză a Curții Constituționale, ci a instanțelor judecătorești, în cadrul căilor de atac prevăzute de lege. Aceste instanțe sunt ținute, în evaluarea lor, și de hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului la care autorul excepției face referire în motivarea sa, întrucât jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului este obligatorie și direct aplicabilă pentru instanțele judecătorești în temeiul art. 20 din Constituție.

22. De altfel, cadrul jurisprudențial creat de instanța europeană în această materie a fost subliniat de Curtea Constituțională atunci când s-a mai pronunțat asupra constituționalității textului de lege criticat în prezenta cauză.

Astfel, constatând că art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000 nu încalcă dispozițiile constituționale ale art. 24 — *Dreptul la apărare*, Curtea Constituțională a reținut, între altele, că „în Cauza *Mirilashvili împotriva Rusiei*, soluționată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin Hotărârea din 11 decembrie 2008, s-a reclamat faptul că excluderea anumitor experți propuși de parte din echipa de experți desemnați de instanță pentru efectuarea unei expertize tehnice a unor înregistrări audio în vederea identificării vocilor a fost nelegală și arbitrară, cei doi experți în discuție fiind bine-cunoscuți specialiști în domeniul analizei fonetice. Motivul respingerii de către instanța națională a celor doi experți a constat în faptul că unul dintre aceștia își exprimase deja opinia în calitate de «martor-expert», iar celălalt era cetățean străin. În paragraful 189 din această hotărâre, Curtea a reamintit că art. 6 din Convenție nu impune instanțelor interne obligația de a solicita opinia unui expert sau orice altă măsură de investigație care urmează să fie luată numai pentru că este solicitată de către o parte. Este, în primul rând, de competența instanței naționale să decidă dacă măsura solicitată este relevantă și esențială pentru stabilirea unui caz (a se vedea, *mutatis mutandis*, Hotărârea din 24 octombrie 1989, pronunțată în Cauza *H. împotriva Franței*, paragrafele 60 și 61). **Cu toate acestea, în cazul în care instanța decide că este necesară consultarea unui expert, apărarea trebuie să aibă posibilitatea de a formula întrebări experților, să îi conteste și să îi interogheze în mod direct la proces.** În anumite circumstanțe, refuzul de a permite o contraexpertiză poate fi considerat ca o încălcare a art. 6 alin. 1 (paragraful 190) (a se vedea și Hotărârea din 5 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Stoimenov împotriva Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei*, paragraful 38 și următoarele). Totuși, exercitarea acestor drepturi de către apărare ar trebui să fie contrabalansate de interesul unei bune administrări a justiției. Art. 6 paragraful 1 coroborat cu paragraful 3 lit. d) din Convenție nu dă apărării un drept absolut la audierea unui anumit expert. Este de competența judecătorului intern de a decide dacă un expert propus de apărare este calificat și dacă includerea sa în echipa de experți va contribui la soluționarea cauzei (paragraful 91).” (Decizia nr. 601 din 20 septembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 997 din 12 decembrie 2016, paragrafele 24—26).

23. S-a mai reținut, în aceeași decizie, că „în Hotărârea din 2 iunie 2005, pronunțată în Cauza *Cottin împotriva Belgiei* (paragraful 29), Curtea [n.a Curtea Europeană a Drepturilor Omului] a reamintit că unul dintre elementele unei proceduri echitabile în temeiul art. 6 paragraful 1 din Convenție este caracterul contradictoriu al acesteia: fiecare parte trebuie să aibă, în principiu, posibilitatea nu doar de a prezenta elementele necesare apărării sale și succesului pretențiilor sale, ci și de a lua cunoștință și de a discuta toate dovezile sau observațiile prezentate judecătorului, în scopul de a influența decizia instanței (a se vedea, *mutatis mutandis*, Hotărârea din 18 martie 1997, pronunțată în Cauza *Mantovanelli împotriva Franței*, paragraful 33, Hotărârea din 20 februarie 1996, pronunțată în Cauza *Lobo Machado împotriva Portugaliei*, paragraful 31, Hotărârea din 20 februarie 1996, pronunțată în Cauza *Vermeulen împotriva Belgiei*, paragraful 33, și Hotărârea din 18 februarie 1997, pronunțată în Cauza *Niderost-Huber împotriva Elveției*, paragraful 24). Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat (paragraful 30) că este de competența instanțelor naționale să evalueze dovezile pe care le-au obținut și relevanța celor pe care părțile doresc să le prezinte, de vreme ce Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu reglementează regimul probelor ca atare. Cu toate acestea, sarcina Curții este de a stabili dacă procedura în ansamblu, inclusiv modul în care au

fost luate probe, a respectat caracterul echitabil impus de art. 6 paragraful 1 (a se vedea, *mutatis mutandis*, Hotărârea din 12 iulie 1988, pronunțată în Cauza *Schenk împotriva Elveției*, paragraful 46).” (Decizia nr. 601 din 20 septembrie 2016, precitată, paragrafele 27 și 28).

24. Considerentele care au fundamentat soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000 pronunțată prin Decizia nr. 601 din 20 septembrie 2016 își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Radu Alexandru Sandu în Dosarul nr. 686/320/2018/a2 al Judecătoriei Târgu Mureș și constată că dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000 privind organizarea activității de expertiză criminalistică sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Târgu Mureș și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 9 martie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

pentru eliberarea domnului Gelu Puiu, la cerere, din funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor

Având în vedere cererea domnului Gelu Puiu, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/9.474/THG din 20 aprilie 2021,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Gelu Puiu se eliberează, la cerere, din funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu Gorun

București, 20 aprilie 2021.
Nr. 282.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI

ORDIN

**pentru modificarea Ordinului ministrului lucrărilor publice,
dezvoltării și administrației nr. 1.356/2020
privind acordarea a două titluri de parc industrial
Societății TELE DISTRIBUTION — S.R.L.
pentru locațiile din municipiul Turda, județul Cluj**

Având în vedere prevederile:

— art. 6 alin. (1) și ale art. 12 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2020 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative;

— art. 8 alin. (7) și (8) și art. 9 din Legea nr. 186/2013 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației, cu modificările ulterioare,

ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului lucrărilor publice, dezvoltării și administrației nr. 1.356/2020 privind acordarea a două titluri de parc industrial Societății TELE DISTRIBUTION — S.R.L. pentru locațiile din municipiul Turda, județul Cluj, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 2 aprilie 2020, se modifică după cum urmează:

1. Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:

**„ORDIN
privind acordarea a două titluri de parc industrial
Societății NERVIA CENTER — S.R.L. pentru locațiile
din municipiul Turda, județul Cluj”**

2. La articolul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Se dispune acordarea a două titluri de parc industrial Societății NERVIA CENTER — S.R.L., cu sediul social în județul Cluj, municipiul Cluj-Napoca, str. Constantin Brâncoveanu nr. 15, ap. 2, cod unic de înregistrare 18378158, care administrează parcurile industriale constituite pe terenurile având datele de identificare prevăzute la art. 2.”

3. La articolul 2 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) sunt amplasate pe teritoriul administrativ al municipiului Turda, județul Cluj, și identificate în baza extraselor de carte funciară pentru informare nr. 52451, nr. 52463, nr. 52464, nr. 52479 și nr. 61332, eliberate de Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Cluj, Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Turda la data de 1.10.2020;”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila Zoltán

București, 13 aprilie 2021.
Nr. 544.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**privind înființarea, organizarea și funcționarea bazelor de practică pedagogică**

Având în vedere:

- prevederile art. 26 și art. 62 alin. (3) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 559/2020 privind funcționarea unităților de învățământ preuniversitar cu statut de unități-pilot, experimentale și de aplicație;
- Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 5.447/2020 privind aprobarea Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 4.811/2020 privind aprobarea Metodologiei-cadru de înființare, organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar cu statut de unități-pilot, experimentale și de aplicație;
- Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 4.812/2020 privind aprobarea Regulamentului-cadru pentru organizarea și funcționarea învățământului pedagogic în sistemul de învățământ preuniversitar;
- Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 4.813/2020 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind organizarea și funcționarea unităților de învățământ preuniversitar cu statut de unități pilot, experimentale și de aplicație;
- Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.485/2011 pentru aprobarea Metodologiei privind constituirea corpului profesorilor mentori pentru coordonarea efectuării stagiului practic în vederea ocupării unei funcții didactice;
- Contractul de finanțare nr. 32.811 din 31.03.2021, încheiat între Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene — Direcția generală programe europene capital uman și Ministerul Educației, pentru proiectul POCU/904/6/25/Operațiune compozită OS 6.5, 6.6, cod SMIS 146587 — Profesionalizarea carierei didactice — PROF;
- Referatul de aprobare nr. 1.963/DGIP din 31.03.2021 pentru proiectul de ordin privind înființarea, organizarea și funcționarea bazelor de practică pedagogică, în temeiul prevederilor art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă înființarea, organizarea și funcționarea bazelor de practică pedagogică, numite în continuare *BPP*, care funcționează cu statut de consorții școlare pentru practica pedagogică și pentru mentoratul didactic.

Art. 2. — (1) *BPP* se constituie în jurul unei unități de învățământ preuniversitar liceal cu statut de școală de aplicație, denumită *școală de aplicație coordonatoare*, care încheie acorduri de parteneriat cu alte unități de învățământ, în scopul organizării și desfășurării activităților de practică pedagogică și de mentorat didactic, constituind un consorțiu școlar.

(2) O unitate de învățământ nu poate fi cuprinsă decât într-un consorțiu școlar de tip *BPP*.

(3) *BPP* funcționează pe o durată cel puțin egală cu durata de implementare și de sustenabilitate a proiectului POCU/904/6/25/Operațiune compozită OS 6.5, 6.6, cod SMIS 146587 — Profesionalizarea carierei didactice — PROF, proiect în care Ministerul Educației este beneficiar.

(4) Lista unităților de învățământ cu statut de școală de aplicație coordonatoare pentru *BPP* este cuprinsă în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(5) Școlile de aplicație coordonatoare pentru *BPP*, precizate la alin. (4), sunt unități de învățământ preuniversitar prevăzute și în anexa nr. 2 la Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 4.813/2020 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind organizarea și funcționarea unităților de învățământ preuniversitar cu statut de unități-pilot, experimentale și de aplicație, cu următoarele caracteristici:

1. au profil pedagogic;

2. au un alt profil decât profilul pedagogic și fac dovada:

a) existenței unor cadre didactice cu statut de profesori mentori și/sau profesori cu experiență didactică și cu activitate metodică;

b) existenței unei baze materiale adecvate organizării și desfășurării stagiilor practice pedagogice din cadrul programelor de formare inițială și continuă;

c) accesibilității și versatilității instrumentelor, resurselor și mijloacelor educaționale;

d) participării la programe/proiecte educaționale internaționale de mobilitate a elevilor și a cadrelor didactice, de tip Erasmus, eTwinning, alte proiecte și programe organizate de organisme internaționale cu profil educațional, științific sau cultural.

Art. 3. — (1) Numărul unităților de învățământ preuniversitar constituite într-o bază de practică pedagogică este minimum 4 și nu mai mare de 6.

(2) Structura unui consorțiu școlar de tip *BPP* cu un număr de unități de învățământ egal cu numărul minim prevăzut la alin. (1) include obligatoriu următoarele tipuri de unități de învățământ preuniversitar:

a) școala de aplicație coordonatoare — unitatea de învățământ liceal după care se va identifica și va fi denumită *BPP*;

b) o unitate de învățământ care școlarizează elevi care provin din medii vulnerabile pe criteriul social/medical (școală de spital)/de rasă/etnie/economic/geografic;

c) o unitate de învățământ care școlarizează pentru nivelurile primar și gimnazial;

d) unitate de învățământ de tip vocațional.

(3) Pentru constituirea unei *BPP* care cuprinde un număr de unități de învățământ mai mare decât 4, pe lângă tipurile de unități de învățământ prevăzute la alin. (2), școala de aplicație coordonatoare se poate asocia și cu unități de învățământ din mediul rural și/sau cu unități care au structuri pentru educație timpurie și/sau cu alte unități de învățământ de același tip (unități de învățământ liceal teoretic, vocațional, tehnologic), aflate în același județ/în municipiul București sau în județe învecinate.

(4) Unitățile de învățământ nominalizate în anexa nr. 2 la Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 4.813/2020, care nu sunt școli de aplicație coordonatoare, pot intra, cu prioritate, în componența unui consorțiu de tip *BPP*.

Art. 4. — (1) Pentru stabilirea componenței unui consorțiu școlar de tip *BPP*, școlile de aplicație coordonatoare vor avea în vedere asigurarea de contexte practice diverse: școlarizare pe niveluri de învățământ diferite, tipuri de comunități școlare variate (rural—urban, centru—periferie), alternative

educaționale recunoscute de Ministerul Educației și diverse modalități de organizare a procesului de învățământ (învățământ simultan, școlarizarea în grupe/clase în spitale, învățământ particular acreditat).

(2) Fiecare școală de aplicație coordonatoare precizată în anexă va identifica unități de învățământ care respectă criteriile prevăzute de prezentul ordin pentru a înființa un consorțiu școlar de tip BPP.

(3) BPP se înființează prin decizie a inspectoratului școlar pe raza căruia funcționează școala de aplicație coordonatoare, la propunerea conducerii școlii de aplicație coordonatoare, emisă pe baza acordurilor consiliilor de administrație ale unităților de învățământ preuniversitar componente.

(4) Decizia inspectoratului școlar de înființare a BPP se transmite la Direcția formare continuă din cadrul Ministerului Educației, în termen de maximum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 5. — (1) Condițiile de organizare și desfășurare a practicii pedagogice pentru studenți și a activităților de mentorat didactic sunt precizate în contractul încheiat între instituțiile de învățământ superior și școala coordonatoare a BPP — la nivel de consorțiu școlar. Contractul va avea avizul inspectoratului școlar județean/al municipiului București.

(2) Coordonatorul BPP este directorul/directorul adjunct al unității de învățământ coordonatoare.

(3) Profesorul mentor coordonator din cadrul BPP este un profesor încadrat la școala de aplicație coordonatoare, care predă discipline pedagogice sau care are experiență metodică relevantă/de mentorat didactic în specialitatea uneia dintre disciplinele la care se organizează și se efectuează stagii practice pedagogice/activități pedagogice.

(4) În cadrul BPP va fi selectat un număr adecvat de profesori mentori care să asigure organizarea și desfășurarea activităților de mentorat didactic.

(5) Componenta grupului de profesori mentori din cadrul BPP și repartizarea activităților metodice/practice pedagogice se stabilesc prin decizii interne ale conducerii unităților de învățământ coordonatoare, la propunerea conducerii unităților de învățământ componente ale BPP.

Art. 6. — BPP, prin școala de aplicație coordonatoare, are următoarele responsabilități:

a) să asigure resursele materiale și umane pentru buna derulare a activităților practice pedagogice și de mentorat didactic;

b) să faciliteze colaborarea între unitățile de învățământ din structura consorțiului școlar pentru realizarea activităților practice pedagogice și de mentorat didactic;

c) să construiască și să dezvolte o comunitate de învățare la nivelul consorțiului școlar;

d) să asigure suport didactic și metodic pentru elevii și profesorii implicați în procesul de predare-învățare-evaluare;

e) să fie centru de resurse educaționale și didactice pentru componenta practică, aplicată, a formării cadrelor didactice;

f) să faciliteze accesul la informații/resurse de specialitate pentru cadre didactice și pentru elevi;

g) să încurajeze participarea cadrelor didactice la conferințe/proiecte, rețele internaționale de formare profesională;

h) să organizeze ateliere, activități de informare/diseminare, webinare în scopul formării profesionale de tip mentorat a cadrelor didactice, la nivelul unităților de învățământ din consorțiu școlar;

i) să dezvolte colaborarea cu instituțiile de învățământ superior cu care sunt încheiate contracte pentru stagii practice pedagogice și/sau activitate de mentorat didactic;

j) să încheie parteneriate educaționale cu diverse tipuri de instituții: universități, instituții culturale, institute de cercetare, structuri ale autorității locale/regionale, organizații nonguvernamentale, în scopul asigurării unei educații de calitate elevilor și al formării și dezvoltării profesionale în cariera didactică.

Art. 7. — Pentru organizarea și desfășurarea activităților specifice domeniului mentoratului didactic, pentru elaborarea și aplicarea unor proiecte de cercetare în domeniul științelor educației și pentru alte activități de tip practic-pedagogic, academic sau științific, BPP pot colabora, în temeiul unor acorduri de parteneriat, cu asociații sau fundații cu activitate în domeniul educațional, cu instituții de învățământ universitar naționale și internaționale, cu institute de cercetare și cu instituții din domeniul cultural, cu alte unități de învățământ.

Art. 8. — Direcția formare continuă din cadrul Direcției generale învățământ preuniversitar, inspectoratele școlare și unitățile de învățământ nominalizate în anexă duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 12 aprilie 2021.
Nr. 3.654.

ANEXĂ

LISTA

unităților de învățământ cu statut de școală de aplicație coordonatoare pentru baza de practică pedagogică — BPP

Județul	Nr. crt.	Unitatea de învățământ	Localitatea
AB	1.	COLEGIUL NAȚIONAL „HOREA, CLOȘCA ȘI CRIȘAN”	ALBA IULIA
	2.	COLEGIUL NAȚIONAL „INOCHENTIE MICU CLAIN”	BLAJ
	3.	COLEGIUL NAȚIONAL „BETHLEN GABOR”	AIUD
AR	4.	COLEGIUL NAȚIONAL „PREPARANDIA — DIMITRIE ȚICHINDEAL”	ARAD
	5.	LICEUL TEORETIC „ADAM MÜLLER GUTENBRUNN”	ARAD
	6.	COLEGIUL NAȚIONAL „MOISE NICOARĂ”	ARAD

Județul	Nr. crt.	Unitatea de învățământ	Localitatea
AG	7.	COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC „CAROL I”	CÂMPULUNG MUSCEL
	8.	COLEGIUL NAȚIONAL „VLAICU VODĂ”	CURTEA DE ARGEȘ
	9.	COLEGIUL TEHNIC „ARMAND CĂLINESCU”	PITEȘTI
	10.	COLEGIUL NAȚIONAL „ZINCA GOLESCU”	PITEȘTI
BC	11.	COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC „ȘTEFAN CEL MARE”	BACĂU
	12.	COLEGIUL SPORTIV „NADIA COMĂNECI”	ONEȘTI
BH	13.	COLEGIUL NAȚIONAL „IOSIF VULCAN”	ORADEA
	14.	LICEUL VOCAȚIONAL PEDAGOGIC „NICOLAE BOLCAȘ”	BEIUȘ
	15.	COLEGIUL NAȚIONAL „EMANUIL GOJDU”	ORADEA
BN	16.	COLEGIUL NAȚIONAL „GEORGE COȘBUC”	NĂSĂUD
	17.	COLEGIUL NAȚIONAL „LIVIU REBREANU”	BISTRIȚA
BT	18.	LICEUL PEDAGOGIC „NICOLAE IORGA”	BOTOȘANI
	19.	COLEGIUL NAȚIONAL „A. T. LAURIAN”	BOTOȘANI
BV	20.	LICEUL „ANDREI MUREȘANU”	BRAȘOV
	21.	COLEGIUL NAȚIONAL „ANDREI ȘAGUNA”	BRAȘOV
	22.	COLEGIUL NAȚIONAL „JOHANNES HONTERUS”	BRAȘOV
BR	23.	LICEUL PEDAGOGIC „D. P. PERPESSICIUS”	BRĂILA
B	24.	COLEGIUL NAȚIONAL „ELENA CUZA”	BUCUREȘTI
	25.	COLEGIUL GERMAN „GOETHE”	BUCUREȘTI
	26.	LICEUL TEORETIC „DANTE ALIGHIERI”	BUCUREȘTI
	27.	COLEGIUL NAȚIONAL „GHEORGHE LAZĂR”	BUCUREȘTI
	28.	LICEUL TEORETIC „ADY ENDRE”	BUCUREȘTI
	29.	COLEGIUL NAȚIONAL „ȘCOALA CENTRALĂ”	BUCUREȘTI
	30.	COLEGIUL NAȚIONAL „IULIA HAȘDEU”	BUCUREȘTI
	31.	COLEGIUL NAȚIONAL DE INFORMATICĂ „TUDOR VIANU”	BUCUREȘTI
	32.	LICEUL TEORETIC BILINGV „MIGUEL DE CERVANTES”	BUCUREȘTI
	33.	COLEGIUL NAȚIONAL BILINGV „GEORGE COȘBUC”	BUCUREȘTI
	34.	COLEGIUL NAȚIONAL DE MUZICĂ „GEORGE ENESCU”	BUCUREȘTI
	35.	COLEGIUL ECONOMIC „VIRGIL MADGEARU”	BUCUREȘTI
	36.	SEMINARUL TEOLOGIC ORTODOX	BUCUREȘTI
	37.	COLEGIUL ROMANO-CATOLIC „SFÂNTUL IOSIF”	BUCUREȘTI
	38.	COLEGIUL NAȚIONAL „SFÂNTUL SAVA”	BUCUREȘTI
	39.	COLEGIUL NAȚIONAL „GHEORGHE ȘINCAI”	BUCUREȘTI
	40.	LICEUL DE ARTE PLASTICE „NICOLAE TONITZA”	BUCUREȘTI
41.	COLEGIUL TEHNIC DE ARHITECTURĂ ȘI LUCRĂRI PUBLICE „IOAN N. SOCOLESCU”	BUCUREȘTI	
42.	LICEUL TEHNOLOGIC SPECIAL „REGINA ELISABETA”	BUCUREȘTI	
43.	COLEGIUL NAȚIONAL „GRIGORE MOISIL”	BUCUREȘTI	
BZ	44.	LICEUL PEDAGOGIC „SPIRU HARET”	BUZĂU
CL	45.	LICEUL PEDAGOGIC „ȘTEFAN BĂNULESCU”	CĂLĂRAȘI
CJ	46.	COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC „GHEORGHE LAZĂR”	CLUJ-NAPOCA
	47.	COLEGIUL NAȚIONAL „GEORGE BARIȚIU”	CLUJ-NAPOCA
	48.	COLEGIUL NAȚIONAL „EMIL RACOVIȚĂ”	CLUJ-NAPOCA
	49.	COLEGIUL NAȚIONAL „GEORGE COȘBUC”	CLUJ-NAPOCA
	50.	COLEGIUL TEHNIC „NAPOCA”	CLUJ-NAPOCA
CS	51.	COLEGIUL NAȚIONAL „CONSTANTIN DIACONOVICI LOGA”	CARANSEBEȘ
CT	52.	COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC „CONSTANTIN BRĂTESCU”	CONSTANȚA
	53.	COLEGIUL NAȚIONAL „MIRCEA CEL BĂTRÂN”	CONSTANȚA
	54.	COLEGIUL NAȚIONAL „MIHAI EMINESCU”	CONSTANȚA

Județul	Nr. crt.	Unitatea de învățământ	Localitatea
CV	55.	COLEGIUL NAȚIONAL „MIHAI VITEAZUL”	SFÂNTU GHEORGHE
	56.	LICEUL PEDAGOGIC „BOD PETER”	TÂRGU SECUIESC
DB	57.	COLEGIUL NAȚIONAL „CONSTANTIN CANTACUZINO”	TÂRGOVIȘTE
	58.	COLEGIUL NAȚIONAL „IENĂCHIȚĂ VĂCĂRESCU”	TÂRGOVIȘTE
DJ	59.	COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC „ȘTEFAN VELOVAN”	CRAIOVA
	60.	COLEGIUL NAȚIONAL „CAROL I”	CRAIOVA
	61.	COLEGIUL NAȚIONAL „FRAȚII BUZEȘTI”	CRAIOVA
GL	62.	COLEGIUL NAȚIONAL „COSTACHE NEGRI”	GALAȚI
	63.	COLEGIUL NAȚIONAL „VASILE ALECSANDRI”	GALAȚI
GJ	64.	COLEGIUL NAȚIONAL „SPIRU HARET”	TÂRGU JIU
GR	65.	LICEUL TEORETIC „NICOLAE CARTOJAN”	GIURGIU
HR	66.	LICEUL „MARIN PREDA”	ODORHEIU SECUIESC
	67.	LICEUL PEDAGOGIC „BENEDEK ELEK”	ODORHEIU SECUIESC
HD	68.	COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC „REGINA MARIA”	DEVA
IL	69.	LICEUL PEDAGOGIC „MATEI BASARAB”	SLOBOZIA
IS	70.	COLEGIUL PEDAGOGIC „VASILE LUPU”	IAȘI
	71.	COLEGIUL NAȚIONAL „COSTACHE NEGRUZZI”	IAȘI
	72.	COLEGIUL NAȚIONAL	IAȘI
	73.	COLEGIUL NAȚIONAL „MIHAI EMINESCU”	IAȘI
	74.	COLEGIUL TEHNIC „IOAN C. ȘTEFĂNESCU”	IAȘI
MM	75.	LICEUL PEDAGOGIC „TARAS SEVCENKO”	SIGHETU MARMAȚIEI
	76.	COLEGIUL NAȚIONAL „MIHAI EMINESCU”	BAIA MARE
MH	77.	COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC „ȘTEFAN ODOBLEJA”	DROBETA-TURNU SEVERIN
MS	78.	COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC „MIHAI EMINESCU”	TÂRGU MUREȘ
	79.	COLEGIUL NAȚIONAL „ALEXANDRU PAPIU ILARIAN”	TÂRGU MUREȘ
	80.	COLEGIUL NAȚIONAL „UNIREA”	TÂRGU MUREȘ
NT	81.	COLEGIUL NAȚIONAL „GHEORGHE ASACHI”	PIATRA-NEAMȚ
OT	82.	COLEGIUL NAȚIONAL VOCAȚIONAL „NICOLAE TITULESCU”	SLATINA
PH	83.	COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC „REGINA MARIA”	PLOIEȘTI
	84.	COLEGIUL NAȚIONAL „MIHAI VITEAZUL”	PLOIEȘTI
	85.	COLEGIUL NAȚIONAL „ION LUCA CARAGIALE”	PLOIEȘTI
SB	86.	COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC „ANDREI ȘAGUNA”	SIBIU
	87.	COLEGIUL NAȚIONAL „SAMUEL BRUKENTHAL”	SIBIU
	88.	COLEGIUL NAȚIONAL „OCTAVIAN GOGA”	SIBIU
SJ	89.	LICEUL PEDAGOGIC „GHEORGHE ȘINCAI”	ZALĂU
SM	90.	COLEGIUL NAȚIONAL „IOAN SLAVICI”	SATU MARE
SV	91.	COLEGIUL NAȚIONAL „MIHAI EMINESCU”	SUCEAVA
	92.	COLEGIUL NAȚIONAL „PETRU RAREȘ”	SUCEAVA
TR	93.	COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC „MIRCEA SCARLAT”	ALEXANDRIA
TM	94.	COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC „CARMEN SYLVA”	TIMIȘOARA
	95.	LICEUL TEORETIC „NIKOLAUS LENAU”	TIMIȘOARA
	96.	COLEGIUL NAȚIONAL „CONSTANTIN DIACONOVICI LOGA”	TIMIȘOARA
TL	97.	LICEUL TEORETIC „ION CREANGĂ”	TULCEA
VS	98.	LICEUL PEDAGOGIC „IOAN POPESCU”	BÂRLAD
VL	99.	COLEGIUL NAȚIONAL DE INFORMATICĂ „MATEI BASARAB”	RÂMNICU VÂLCEA
VN	100.	COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC „SPIRU HARET”	FOCȘANI

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea materialelor prezentate în cadrul Conferinței
Camerei Auditorilor Financiari din România, organizată,
prin vot la distanță, în data de 17 aprilie 2021**

În temeiul prevederilor:

— art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 4, 5, art. 6 alin. (2), (7) și (9) din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Conferinței Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 2/2018;

— Hotărârii Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 4/2021 privind stabilirea datei Conferinței Camerei Auditorilor Financiari din România în data de 17 aprilie 2021, prin vot la distanță;

— Hotărârii Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 29/2021 privind organizarea, convocarea și aprobarea ordinii de zi a Conferinței Camerei Auditorilor Financiari din România, organizată în data de 17 aprilie 2021, prin vot la distanță;

— Hotărârii Guvernului nr. 394/2020 privind declararea stării de alertă și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere că în data de 17 aprilie 2021 a avut loc ședința Conferinței Camerei Auditorilor Financiari din România, prin vot la distanță,

Conferința Camerei Auditorilor Financiari din România adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se adoptă materialele prezentate în cadrul Conferinței Camerei Auditorilor Financiari din România („Camera”), organizată prin vot la distanță în data de 17 aprilie 2021:

I. a) raportul anual de activitate al Consiliului Camerei pentru anul 2020;

b) situațiile financiare anuale ale Camerei la data de 31 decembrie 2020;

c) raportul auditorului statutar al Camerei asupra situațiilor financiare ale Camerei încheiate la 31 decembrie 2020;

d) execuția bugetului de venituri și cheltuieli pentru exercițiul financiar încheiat la data de 31 decembrie 2020;

e) bugetul de venituri și cheltuieli pentru anul 2021;

f) programul de activitate al Consiliului Camerei pentru anul 2021;

g) strategia Consiliului Camerei aferentă perioadei 2021—2023;

II. actele de aprobare a:

a) raportului anual de activitate al Consiliului Camerei pentru anul 2020;

b) situațiilor financiare anuale ale Camerei la data de 31 decembrie 2020;

c) execuției bugetului de venituri și cheltuieli pentru exercițiul financiar încheiat la data de 31 decembrie 2020;

d) bugetului de venituri și cheltuieli pentru anul 2021;

e) programului de activitate al Consiliului Camerei pentru anul 2021;

f) strategiei Consiliului Camerei, aferentă perioadei 2021—2023;

III. diverse.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Compartimentele din cadrul aparatului executiv al Camerei Auditorilor Financiari din România vor duce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

Președintele Camerei Auditorilor Financiari din România,
Adrian Popescu

București, 17 aprilie 2021.
Nr. 1.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

100 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

